

PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Univerzita Karlova
Katedra hudební výchovy
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1

Posudek bakalářské práce

oponent práce

Jméno studenta: **Eliška Kejklíčková**
Název práce: **Sternenhoch – opera Ivana Achera**
Vedoucí práce: MgA. Jiřina Marešová, Ph.D.
Oponent práce: PhDr. Petra Bělohávková, Ph.D.

Kritéria hodnocení práce	Hodnocení (známky 1–4)
Formulace odborného záměru, stanovení cílů práce a jejich naplnění	3
Hloubka a správnost teoretické analýzy tématu	4
Využití praktických a uměleckých zkušeností	----
Odborný styl, pojmová a terminologická úroveň	4
Práce s prameny a literaturou, etika přejímání informací	2
Adekvátnost použitých metod	4
Kvalita interpretace výsledků výzkumu	4
Logická stavba a členění práce	3
Formální úprava a náležitosti práce	4
Stylistická a gramatická správnost	4
Vlastní přínos studenta	3
Využitelnost výsledků práce v teorii a v praxi	4

Díličí připomínky a návrhy:

- chybí explicitní stanovení cíle práce a jeho závěrečné naplnění;
- chybí zmínka o aktuálním stavu současného bádání;
- chybí vstupní informace, o jaké prameny a literaturu se autorka práce opírá a na které svým textem navazuje;
- chybějící odkaz u citace – rozhovor v divadelním programu (str. 11);
- v poznámkové aparátu zcela nadbytečně uvedené a obecně známé informace, např. vysvětlivky, kdo byl o Artur Schopenhauer, Friedrich Nietzsche, Otto von Bismarck (str. 14) nebo vysvětlení běžných hudebních pojmů typu *arco*, *falzet* apod.
- na mnoha místech nacházíme výrazné jazykové a stylistické neobratnosti nelogičnosti, např.: „Nahrávání zvukových nahrávek“ (str. 10), „Jeho aranže a přístupy k instrumentaci jsou v některých případech překvapivé. Při komponování opouští klaviaturu a zaměřuje se i na ostatní části jeho stavby.“ (str. 12), „Výraznou změnou je závěr představení, který na rozdíl od předlohy, která je výrazná, expresivní a vystupňovaně tragická, nechává opera význam závěrečné scény na divákovi a jeho představitosti.“ (str. 16), „Muzikanti, kteří jsou v průběhu inscenace na jevišti a figurují živě jsou:“

nebo „Tanečníci, kteří se na opeře podílejí, jsou“ (obojí str. 21), „Kuhmist předá Sternenhochovi kouzelný ořech uprostřed reje, kdy šílí i dirigent a nápověda.“ (str. 23), „Árie graduje melodicky čím dál vyššími tóny, zejména ve smyčcových nástrojích.“ (str. 29), „Do vrcholného tónu Helgy zaznívá hlas ze záznamu, který zpívá a podtrhuje atmosféru.“ (str. 29), „Sólistou je kníže Sternenhoch, který nastupuje v intervalu malé septimy.“ (str. 32), „notorický pohyb“ (str. 33) aj.;

- na mnoha místech chybná interpunkce nebo zápis textu, např.: „Muzikanti, kteří jsou v průběhu inscenace na jevišti a figurují živě jsou:“ (str. 21), „panně Marii“ (str. 26) aj.
- výrazné nedostatky spatřuji v předložené analýze hudebního průběhu, kde se opakovaně vyskytují zásadní chyby nebo zcela nepřesné, vágní nebo hovorové výrazy, např.:
 - „Začíná ona v houslové hře, která se zdá být pouhým laděním.“ (...) Teprve s nástupem kontrafagotu jsou oba nástroje spolu v kontrapunktickém dialogu, kde naopak používají velké nezpěvné intervaly (např. velká a malá septima apod.)“ (s. 29) – s odkazem na výseč partitury (příloha č. 1), kde je patrné, že se nejedná o kontrapunkt, ale o volnou imitaci. Co znamená pojem „velký nezpěvný interval“ v souvislosti s malou septimou? Dle výše uvedené výseče je patrné, že autorka chybně analyzuje intervaly – místo velké septimy nacházíme malou nonu (kontrafagot E–f, housle e¹–f²);
 - „Sekundové postupy a atmosféru plesu zahajuje sólová citera kvazi-tanečním rytmem v pětiosminovém taktu.“ (str. 30) – s odkazem na přílohu č. 4, kde v partu nalézáme sekvencovitě klesající tercie...;
 - „Kontrafagot výrazně rytmizuje v oktávových a decimových intervalech“ (str. 31) s odkazem na notovou přílohu č. 8, která zachycuje intervalové postupy č. 8, m. 6 (As-C) a m. 9 (c-des¹)!!;
 - „Projevují se např. šestnáctinovými vzestupnými běhy ve staccatech, oktávovými, nonovými, decimovými a undecimovými skoky v houslích.“ (str. 31), s odkazem na notovou přílohu č. 9, která v partu houslí zachycuje intervalové postupy č. 8, m. 7 (as²-ges³) a č. 4 (as²-des³), v kontrafagotu pak č. 8 a m. 9.;
 - „Čtvrtý obraz svatební hostiny doprovázejí věčné synkopy a lehká stylizace třídobého taktu, převažují v něm intervaly kvint a oktáv. Na úplném začátku obrazu a při jeho dotváření na jevišti pomocí kulis zaznívá viola. Dochází k neustálému zpochybňování čtyřdobého taktu (synkopy, velké trioly, ligatury, akcentace lehkých dob).“ (str. 33) – s odkazem na výseč notové přílohy č. 16, v níž nenajdeme avizovaný třídobý takt, nýbrž čtyřdobý (v partituře není explicitně uvedeno) a pouze paralelní kvinty;
 - „Sólistou je kníže Sternenhoch, který nastupuje v intervalu malé septimy.“ (...) Vytváří jakousi augmentaci nad zmíněným polyfonním děním“ (str. 32) – s odkazem na část partitury (příloha č. 10), kde v tenorovém partu nacházíme nikoliv augmentaci, ale prodlevu.
- logická stavba a členění práce:
 - za čtenářsky diskomfortní považuji zařazení výsečí notových ukázek, na něž se při rozboru autorka odkazuje, pouze do oddílu Přílohy;

PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Univerzita Karlova
Katedra hudební výchovy
Magdalény Rettigové 4, 116 39 Praha 1

- nelogické začlenění odstavce o vztahu pěvkyně Vandy Šípové k romanetu *Utrpení knížete Sternenhocha* do kapitoly 2.1.1 Obsah románu (str. 15).

Celkové posouzení práce a zdůvodnění výsledné známky:

- 1) Chybí zásadní formální náležitosti práce: explicitní stanovení cíle práce a jeho závěrečné naplnění, zmínka o aktuálním stavu současného bádání, vstupní informace, o jaké prameny a literaturu se autorka práce opírá a na které svým textem navazuje.
- 2) Zcela zásadní nedostatky spatřuji v analytické části díla, chybná vyjádření, vágní, nepřesná interpretace. Je patrné, že autorka dílčí prvky analýzy konzultovala s autorským týmem, avšak nedokázala je v textu práce bezchybně a odpovídajícím způsobem interpretovat.
- 3) V závěru práce autorka konstatuje, že „práce by se dále mohla rozšířit o další rozhovory se členy inscenačního týmu (např. scénograf, kostýmní výtvarník) nebo by se opera Sternenhoch dala porovnávat s dalšími díly Ivana Achera, který se během svého života věnoval a stále věnuje tvorbě hudby k rozličným divadelním formám.“ S ohledem na počet stran práce (bez příloh) hraničící s množným minimem, si oponentka klade otázku, proč tak autorka neučinila.
- 4) Práce by rovněž mohla být rozšířena o komparaci reflexí na uvedení opery, která jsou běžně dostupná v tištěných nebo elektronických periodikách či tisku.
- 5) A s ohledem na výrazné množství chyb a dalších dílčích nedostatků je vlastní přínos studenta a následná využitelnost samotné práce (v kontextu existujících rozhovorů s autorem díla nebo recenzí) téměř nulová.

Práci nedoporučuji k obhajobě.

V Praze dne 10. 1. 2023

Petra Bělohlávková